

DET KONGELIGE
KULTUR- OG KIRKEDEPARTEMENT

Forsvarsdepartementet
Postboks 8126 Dep
0032 Oslo

FORSVARSDPARTEMENTET	
SAKNR.: 07 00915 - 81	
09 DES 2009	
ARKBET:	353
KASSERES 5 ÅR	
KASSERES 30 ÅR	
BEVARES	

spmp

Deres ref
2007/00915-51

Vår ref
2009/04672 AØ KRW

Dato
07.12.2009

Høring - forskrift om objektsikkerhet

Vi viser til brev av 14. oktober 2009 vedlagt forslag til forskrift om objektsikkerhet (objektsikkerhetsforskriften), samt forslag til forskrift om endringer i forskrift av 29. juni 2001 nr. 723 om sikkerhetsadministrasjon.

Kultur- og kirke departementet har følgende merknader:

Objektsikkerhetsforskriftens relevans for Den norske kirke

Kultur- og kirke departementet har blant annet ansvar for Kronregaliene og Nidarosdomen. På bakgrunn av dette ber vi om at det i veiledningen til forskriften utdypes nærmere hvilke objekter som må anses som skjermingsverdige etter sikkerhetsloven, på bakgrunn av den symbolbetydning objektet har.

Objektsikkerhetsforskriftens relevans for kultursektoren

Kultursektoren er i utgangspunktet i svært liten grad aktuell når det gjelder trusler mot rikets selvstendighet og sikkerhet og andre vitale nasjonale sikkerhetsinteresser, og departementet legger til grunn at det i svært liten grad vil være aktuelt å peke ut skjermingsverdige objekter. Det finnes innenfor kultursektoren et rikt omfang av uerstattelige kulturhistoriske verdier av stor nasjonal betydning, men vern av disse vil normalt ikke kunne forutsettes å skje innenfor sikkerhetslovens formål.

I den grad utpeking av skjermingsverdige objekter etter relevante skadevurderinger vil kunne være aktuelt for departementet, vil det i for eksempel kunne gjelde deler av offentlig arkiv som inneholder sikkerhetsgradert eller annen informasjon som hvis de skulle rammes av trusselhandlinger, ville utgjøre en trussel mot rikets selvstendighet og sikkerhet eller andre vitale nasjonale sikkerhetsinteresser

Kultur- og kirke departementet vil peke på at en viktig del av arbeidet med veiledning til sikkerhetsloven med forskrifter vil være å synliggjøre grensene mellom behov for vern mot ulike trusler i henhold til sikkerhetslovens bestemmelser om skjermingsverdige objekter, og det vern som skal skje etter annet regelverk og innenfor andre rammer og formål, for eksempel allment brann- og eksplosjonsvern og arbeid for informasjonssikkerhet.

Begrepsbruk i utkastet til objektforskrift

I utkastets § 2-1, andre ledd, samt også videre i utkastet, er betegnelsen "virksomheten" brukt for å peke ut den virksomhet som råder over et skjermingsverdig objekt. Det er imidlertid også omfattende bruk av begrepet "objekteier" i utkastet, f.eks. i § 3-6 og § 4-2, og i § 2-1, § 3-1 og § 3-3 brukes begge uttrykkene. Det er også et tilfelle hvor valgt uttrykk er "objekteier eller den som råder over et skjermingsverdig objekt utvalgt i henhold til bestemmelsene i denne forskriften", jf. § 3-5.

Vi kan ikke se at det kan være hensiktsmessig med tre ulike begrep som, så vidt vi kan forstå, skal referere til samme aktør, objekteieren, jf. f.eks. i utkastets § 3-1 sjuende ledd som refererer til sikkerhetsloven og hvor loven bruker "objekteier" der forskriftsutkastet bruker "virksomheten". Vi foreslår at Forsvarsdepartementet vurderer å utvide forskriftens § 1 med en referanse til definisjonene i sikkerhetsloven, om ønskelig med gjengivelse av definisjonen av begrepet "objekteier" i de vedtatte endringene til sikkerhetslovens § 3 første ledd nytt nr 14: "Objekteier; virksomhet eller person som eier eller på annen måte råder over skjermingsverdig objekt," og at forskriften konsekvent bruker begrepet "objekteier". Dersom det er behov for å skille mellom objekteiere hvor det aktuelle departement *allerede har* pekt ut skjermingsverdig objekt og de som råder over objekt som *kan* pekes ut som skjermingsverdige objekt, foreslår vi at dette forklares nærmere i merknader til forskriften og at det legges opp til så entydig begrepsbruk som mulig.

Loven og forskriftens virkeområde

Når det gjelder § 2-1, sjette ledd, er dette leddet noe vanskelig å forstå:

Dersom et objekt foreslås som skjermingsverdig hos en virksomhet som ikke er underlagt sikkerhetsloven, skal det departement som har ansvar for vedkommende sektor ta initiativ til å bringe saken inn for Forsvarsdepartementet.

Det kommer ikke klart fram i utkastet eller merknadene at det her refereres til den myndighet Kongen har til å bestemme at sikkerhetsloven helt eller delvis skal gjelde for "ethvert annet rettssubjekt", jf. lovens § 2, tredje ledd, og at denne myndigheten i forskrift (nr. 802 av 27. juni 2003) allerede er delegert til Forsvarsdepartementet.

Det kommer heller ikke klart fram om det legges opp til at det skal utarbeides skadevurdering i forkant av at det settes i gang en eventuell prosess for å vurdere om sikkerhetsloven skal gjelde for den aktuelle virksomheten [eller personen?], eller om det først skal avgjøres hvorvidt sikkerhetsloven skal gjelde for virksomheten. Med tanke på formuleringen som gjelder mulighet for utvidelse av virkeområde i sikkerhetslovens § 2, tredje ledd, bokstav a, til en "som eier eller på annen måte har kontroll over eller fører tilsyn med skjermingsverdig objekt" vil det være naturlig at spørsmålet om hvorvidt loven skal gjelde for objekteieren først skal avgjøres etter at

fagdepartementet har konkludert med at objektet vil kunne være skjermingsverdig. Det vil ikke være hensiktsmessig å legge opp til å gjøre vedtak om å utvide sikkerhetslovens virkeområde til å gjelde private rettssubjekt som etter behandling av skademelding kan vise seg ikke å råde over skjermingsverdige objekt. Vi foreslår at Forsvardepartementet vurderer å gjøre dette leddet tydeligere ved å endre forskriftens § 2-1, sjette ledd til f.eks.:

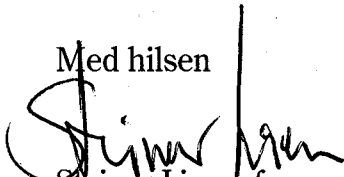
Dersom et departement etter behandling av skadevurdering over et objekt som er foreslått som skjermingsverdig objekt hos en objekteier innen sin sektor som ikke er underlagt sikkerhetsloven finner at objektet bør utpekes som et skjermingsverdig objekt, skal det departement ta initiativ til at det fremmes en sak for den myndighet som er fastsatt etter sikkerhetslovens § 2, tredje ledd, for å avgjøre hvorvidt sikkerhetsloven helt eller delvis skal gjøres gjeldende for objekteieren.

Utkastets kapittel 4 og kostnader

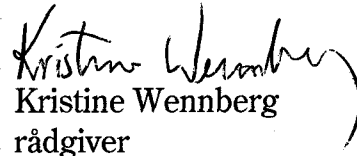
Når det gjelder utkastets § 4-1 første ledd, "Den enkelte virksomhet skal dekke egne kostnader som følge av tiltak eller pålegg i eller i medhold av sikkerhetslovens kapittel 5 og denne forskrift." vil vi minne om Forsvarsdepartementets kommentar om økonomiske konsekvenser i Ot.prp. nr. 21 (2007-2008):

De økonomiske konsekvenser ved å utvide sikkerhetsloven til å gjelde private rettssubjekter må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle.

Med hilsen

Steinar Lien e.f.
avdelingsdirektør

Kristine Wennberg
rådgiver